

Nr 5

Maj 2007

TRAFIŁE

WWW.LASTEKAS.EE

Maikuu teine pühapäev on emadepäev. Kanaema Karmeni jaoks on see tähtis päev, sest ta on väga paljude tibude ema. Ta ei tea ise ka täpselt, palju tal lapsi on – kas 200 või 2000. Päris kindlasti teab ta vaid seda, et armastab neist viimset kui üht.

Emadepäeva hommikul kogunevad kõik Karmeni lapsed ema ümber. Seal on Tibi ja Bibi ja Fribi ja Libi ja Wibi ja Mibi ja Gibi ja Hibi ja Xibi ja Ribi ja ka kõik need, kelle nime kanaema Karmen täpselt ei mäleta. Tibud laulavad kanaemale emadepäevalaulu.

„Kas ema südant tunned sa...” siutsuvad nad ja see tuleb neil imehästi välja. Esimese ja teise salmi vahel kireb kuketibu Ribi hästi vingelt. Kanaema Karmen on tohutult liigutatud. Kui laul on lõppenud, ütleb ta õnnelikult klusudes...

Mida kanaema Karmen ütleb?

Saada oma vastus enne 20. maid meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa **kindlasti** oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks Tiia Toometi raamat „Supersünipäev” ja Geraldine McCaughreani raamat „Peeter Paan punases”.

...

Aprillikuu jutumullimängus

tuli välja mõelda, mida ütleb jännes Helmut munadega žongleerivale kloun Kallele.

Joonistanud Hillar Mets

Võiduvastused:

Helmut hõikab: „Kuule, trikimees, pane oma lahe munanina ka mängu, siis on veel ägedam!”

Erki Koks (9 a), Tallinn

Helmut ütleb: „Kulla Kalle, ma unustasin need munad keetmata!”

Markus Pedajas (7 a), Tallinn

Helmut küsib: „Mis sa arvad, milline neist on mädamuna?”

Ele Loonde (9 a) ja Rita Iris Loonde (5 a), Tallinn

Võiduvastuste autoritele on auhindadeks Üllar ja Rünno Saaremäe raamat „Käpipuu venaskond”, ja Piret Raua raamat „Sanna ja salakütid” ning Kate DiCamillo raamat „Lugu hiirest nimega Desperaux”.

Palju õnne!

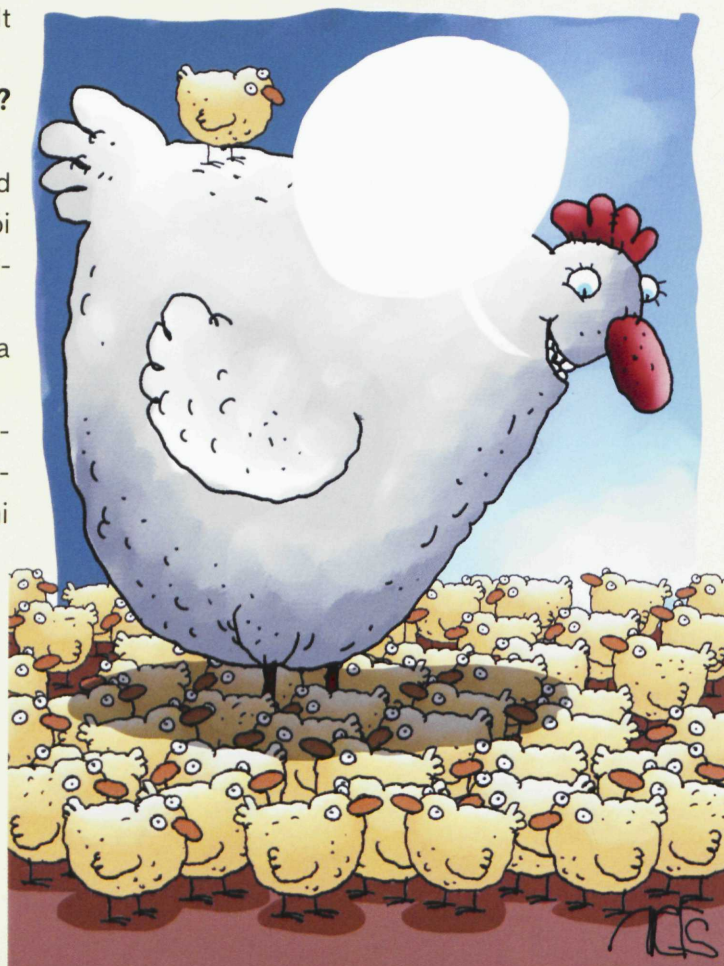
...

Tähekesse otsimismängu

võitis Katri-Miili Järvesaar, kes leidis aprillikuisest ajakirjast üles kõik 13 tibu. Tema saab auhinnaks CD-plaadi „Tingeltangel”. **Palju õnne!**

Kõik auhinnad saab kätte posti teel.

Vaata ka Tähekesse kodulehekülge aadressil **www.taheke.delfi.ee!**

SISUKORD

Jutumull.....	2
Uudised	3
Luuletused <i>Ilmar Trull, Tim Janson</i>	4
Ema talveuni <i>Piret Raud</i>	6
Presidendi müts <i>Aino Pervik</i>	8
Pörsatüdruku igatsus <i>Tiia Selli</i>	10
Lehm paksus metsas <i>Wimberg</i>	11
Film	
Kariibi mere vinged piraadid	12
Võistlus	14
Loodus	
Aiajooksik ja vasak- kaldajooksik <i>Enno Merivee</i>	16
Meisterdus	17
Nali	18
Arva ära!	19

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 6463 697

Peatoimetaja Piret Raud
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 6662 535

Esikaane on joonistanud Anne Linnamägi-Liiva.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

BALTI RAAMATUMESS OOTAB RAAMATU- HUVILISI LAPSI

17.–19. mail toimub Tallinnas Saku Suurhallis Balti raamatumess. See on koht, kus saab tutvuda uute raamatutega, kohutada raamatute autoritega, vaadata ilusat näitust raamatuillustratsioonidest, kuulata luuletuste ja juttude ettelugemist ning tunda ennast lihtsalt hästi.

Laste jaoks on messil avatud lugemisloss, kus juhtub nii mõndagi huvitavat. Neljapäeval ehk muinasjutupäeval vestavad lugemislossi laval muinasjutte Jaan Aitaja ning Piret Päär. Öhtupoolikul meisterdab siin koos väikelastega toredaid asju Merle Murms. Reedel ehk kirjanike päeval võib lugemislossis kuulata, mida arvavad elust ja raamatutest Urmas Nemvalts, Andrus Kivirähk, Leelo Tungal ning Maarja ja Kirke Kangro, samuti Jaanus Vaiksoo, Ira Lember ja Raivo Järvi. Öhtupoolikul kutsutakse lapsi taas meisterdama. Laupäeval ehk loomepäeval etendab Tallinna Toomklubi lasteteater Astrid Lindgreni lugu „Vennad Lõvisüdamed”, samas astuvad üles ka Rocca al Mare kooli lapsed oma kavaga. Lisaks kohtuvad lastega Harri Jõgisalu ja Valdek Alber.

Sissepääs messile on kõigile huvilistele tasuta.

PIRET MILDEBERGIL ON ÜMMARGUNE SÜNNIPÄEV

17. mail saab 50-aastaseks lasteraamatute illustraator Piret Mildeberg. Täheke soovib juubilarile palju õnne!

Ilmar Trull

MAI

TULI MAI,
TEGI PAI.
KUST SEE MAI KÜLL SIIA SAI?

TULI TALVEST JOOKSUJALU.
PIKKA TALVE MAI EI TALU.

ÜTLEMA PEAB SEDA, ET
MAI TÕI MAALE KEVADET.

TULI MAI,
OLI MAI.
KUS SEE MAI NÜÜD JÄRSKU SAI?

KUI SEE PEAKS SIND HUVITAMA –
MAI LÄKS MAALE SUVITAMA.

Ilmar Trull

ESIMESE MAI PÜHAD*

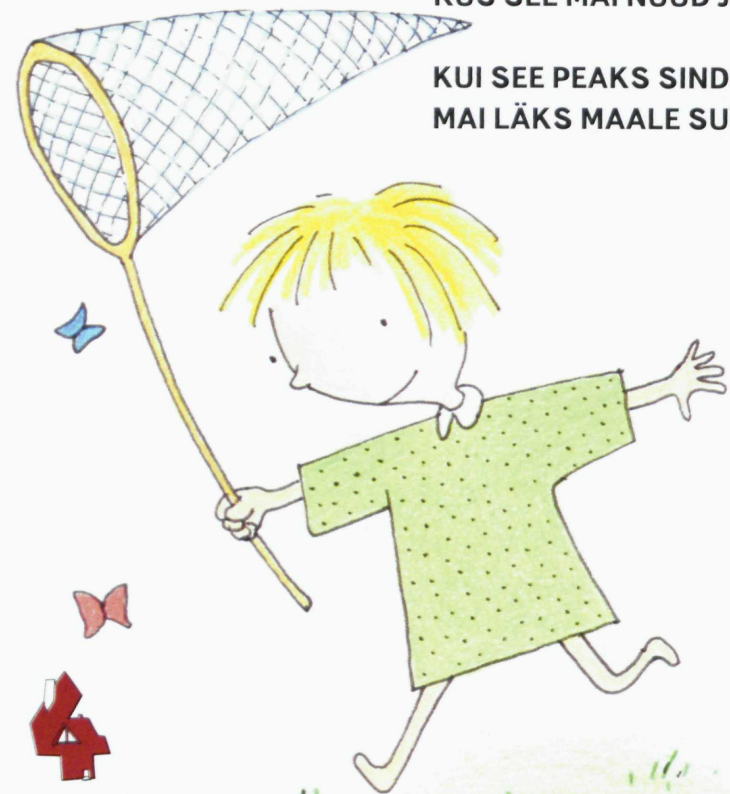
AASTA SINNAMAALE SAI,
ET ON ESIMENE MAI.

TÄNA PÜHITSEDA VÕIVAD
NÄITEKS VOLBRIPÄEVA NÕIAD
VÕI SIIS HOOPIS VOLBRIÖÖD.

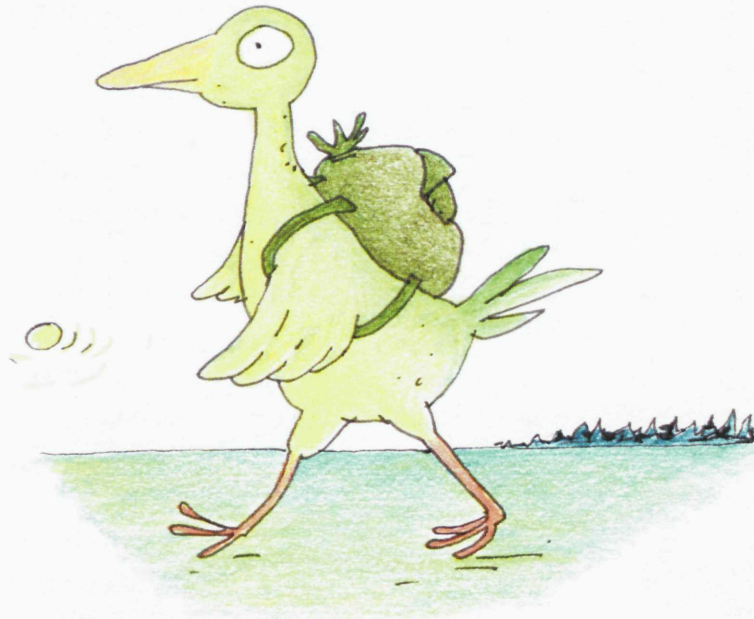
JAKA NEED, KES TEEVAD TÖÖD,
TÄNA PIDUTSEDA VÕIVAD.

JAKA NEED, KES LOGELEVAD
VÕI KEL LIHTSALT POLE TÖÖD,
KUID KEL VÄGA MEELDIB KEVAD.

*1. mail on kevadpüha, volbripäev ja töörahvapüha.

Ilmar Trull

EMADEPÄEV

MAIKUU TEINE PÜHAPÄEV
ON TÕESTI PÄRIS PÜHA PÄEV.

SEE EI OLE SINU PÄEV
EGA OLE MINU PÄEV
JA MU JONNIKISA PÄEV.
POLE SEE KA ISA PÄEV.

TÄNA ON ÜKS KENA PÄEV.
TÄNA ON MU EMA PÄEV.
SEE ON TÄITSA TEMA PÄEV.

MUIDUGI KA SINU EMAL
ON SEE KENA PÄEV. KA TEMAL.

Ilmar Trull

RÄNDLINNUD ON TAGASI

LINNUD KAUGELT KOJU JÕUDSID.
MÕNED MÕÖDA JÕGE SÕUDSID.

MÕNI TULI JALA JA
MÕNI LENDAS TAEVAS.

MÕNI TULI SALAJA,
EKS SÕITIS JÄNEST LAEVAS.

N

A

D

Tim Janson

TÄHT

IGA PÄEV ON MINGI TÄHT

ESMASPÄEV ON E

TEISIPÄEV ON T

KOLMAPÄEV ON K

NELJAPÄEV ON N

REEDE ON R

LAUPÄEV ON L

PÜHAPÄEV ON P

AGA MIS ON SEE –

ET K N R L P ?

KOKKU KÕIK ON NÄDAL SEE

A

L

Piret Raud

EMA TALVEUNI

„Soh,” ütles ema ja tõmbas triikraua seinast välja. „Nendest särkidest peaks nüüd küll jaguma.”

Terve möödunud nädala polnud ta muud teinud kui triikinud, kraaminud ja küürinud. Nüüd oli kodu nii korras, et lausa säras puhtusest. Ema oli oma toimetustega valmis saanud.

„Ma lähen võtan veel ühe pekivõileiva,” ütles ta ja suundus kööki.

Isa ohkas murelikult. Johannes sai aru küll, miks. Ema oli viimasel ajal meeletult sööma hakanud. Ja ta ei söönud mitte seda, mida harilikult ehk siis hautatud kaalikaid ja riivitud porgandeid, vaid hoopis rasvas praetud saiaviile, kartulikrõpse, pekki, šokolaadi ja kreemikooke. Ühesõnaga kohutavalt ebatervislikke ja rammusaid asju. Aga isale meeldisid kõhnad naised. No mitte liiga kõhnad, aga igatahes kõhnemad, kui ema praegu oli. Johannese meelest oli ema paksuna ka väga kena. Selline ümmargune ja armas. Pealegi kinnitas ema, et kevadeks on ta jälle endine.

“Pika talvega kaovad lisakilod nagu iseenesest!” lubas ta iga kord, kui jälle maiustama asus.

Isa läks emale kööki järele. Ema sõi isukalt võileiba.

„See on nüüd viimane võileib,” lubas ta isale vabandavalt. „Ülejäänud peki võite tihastele anda.”

Isa noogutas mõtlikult ja võttis siis emal õlga-
de ümbert kinni.

„Kas sa oled ikka kindel, et pead seda tege-
ma?” küsis ta vaikselt. „Nõnda pikalt magama?”

„Jah, kallis,” vastas ema. „Ma tunnen, et seda
on mulle väga vaja.”

Ta pani järelejäänud peki külmkappi tagasi
ja loputas sõrmed puhtaks.

Nad saatsid ema magamistuppa. Ema kallis-
tas isa, andis Johannesele põse peale musi ning
puges voodisse.

„Millal me su üles äratame?” uuris isa.

„Kunagi kevadel,” arvas ema magusasti hai-
gutades. „Kastanite õitsemisest ei tahaks küll
ilma jääda.”

Siis sulges ta silmad ning tõmbas teki üle pea.
Ja juba ta magaski. Norinal.

Niimoodi norsates magas ta mitu kuud. Jo-
hannest see norskamine ei häirinud. Vastupidi,
see lausa meeldis talle. Johannes jättis magamis-
toa ukse ikka praokile, et ema norin ka teistesse
tubadesse kostaks. Nõnda tundis ta, et ema on
tema lähedal ja mitte kuskil kaugel eemal.

Vahel ema mõmises naljakalt.

„Magavad inimesed teevad mõnikord kum-
malisi hääli,” seletas siis isa.

Isal oli üldse nüüd rohkem aega Johannese-
ga koos olla ja elu asjadest rääkida. Selles mõttes
oli isegi lahe, et ema magas. Isa lubas toas jalkat
mängida ja raamatut lugedes moosipalle süüa.
Õhtuti vaatasid nad koos märulifilme – selliseid,
kus kuulid lendavad ja mehed karjuvad koleda
häälega. Ema poleks seda eluilmaski lubanud,

talle meeldisid hoopis loodusfilmid.

Nii see talv möödus, kuni saabus kevad. Lumi
sulas ja õhtud muutusid valgeks. Johannes käis
nüüd iga päev lasteaias õuel kasvavat kastanit uuri-
mas, et kas selle õied lähevad juba lahti.

Ühel hommikul teatas isa viimaks ometi:

„Täna on emadepäev. See on just õige päev
ema äratamiseks.”

Nad katsid elutuppa piduliku hommikusöö-
gilaua. Isa keetis kohvi ja võttis külmkapist välja
eelmisel päeval ostetud tordi. Johannes pani tor-
di kõrvale lauale lasteaias meisterdatud emade-
päevakaardi.

Seejärel hiilisid nad magamistuppa. Johan-
nes tahtis just emadepäevalaulu laulma hakata,
kui ema silmad lahti tegi ja istuli tõusis. Tõepoo-
lest, ta polnud enam põrmugi paks.

„Tere kevadet!” ütles ema rõõmsalt.

„Tere kevadet!” hüüdis Johannes ja hüppas
emale kaissu. „Meil on sulle tort ja emadepäeva-
kaart!”

Ema kallistas Johannest ja ütles:

„Ka mul on sulle üllatus.”

Ta võttis padja kõrvalt väikese kaisukaru ja
andis Johannesele.

„Kust see küll siia sattus?” oli isa imestunud.

Ema kehtas õlgu ja naeris.

„Ma ise ka ei tea täpselt. Võib-olla kurg tõi.”

Karuke oli hiigla armas. Täitsa nagu päris.
Johannes surus põse vastu karu pehmet karva ja
kuulis, päris kindlasti kuulis, kuidas see vaikselt
mõmises:

„Mõmm-mõmm-mõmm!”

Aino Pervik

PRESIDENDI MÜTS

Presidendil oli sünnipäev.

Sünnipäeva varahommikul kattis presidendiproua ilusa sünnipäevalaua. Laual oli sünnipäevatort, mille presidendiproua oli öösel salaja küpsetanud. Tort oli vahu-koore, halvaa ja pohlamoosiga. See oli presidendi lemmiktort.

Tordi peal oli muidugi ka küünal. Üksainuke küünal. Nii palju küünlaid, kui presidendil sellel sünnipäeval aastaid täis sai, ei oleks tordi peale mingil juhul ära mahtunud.

Olid ka lilled ja kingitus. Presidendiproua kinkis presidendile ühe raamatu, mida president väga endale tahtis. See oli paks ja kallid raamat ja seal oli palju pilte sees. Raamatus räägiti ajaloost.

Päeval käis presidendi juures tööl palju õnnitlejaid, kes tõid veel lilli ja kingitusi. President ei jõudnud kõiki pakke lahtigi teha. Alles päris õhtul sai president hakata koos oma perega sünnipäeva pidama.

President sai jälle kingitusi. Ta sai CD-plaadi ja siidlipsu.

Ka lapselapsel oli presidendile kingitus. Kingitus oli karbi sees. Karbi peale olid kleebitud loomakleepsud. Karbi ümber oli sinine pael.

„No mis siin küll olla võib?” ütles president.

„Tee lahti!” ütles lapselaps. „Seal on üllatus.”

President harutas paela ära ja avas karbi. Ta võttis üllatuse karbist välja.

Üllatus oli pehme villane asi. Villane asi oli punase-kollase-sinise-rohelise-valge-oranži-lilla-musta-triibuline.

„Mis see on?” küsis president.

„Pane endale pähe!” ütles lapselaps. „See on müts. Ma ise heegeldasin.”

President pani mütsi pähe.

„Kuidas on?” küsis ta ja tegi laheda näo ette.

Kõik ütlesid, et müts sobib imehästi. President läks esikusse ennast peeglist vaatama. Lapselaps läks temaga kaasa.

„Kas sulle ikka meeldib?” küsis ta murelikult. „Sinna tulid soped sisse.”

„Väga meeldib,” ütles president. „Sopid ongi just huvitavad.”

„Ega liiga väike ei ole?” küsis lapselaps. „Ma väga suurt ei jõudnud heegeldada. Heegeldamine on hirmus raske.”

„Üldse pole väike,” ütles president. „Pea-nupp on ju ilusti mütsi sees.”

„Kas sa ikka paned selle endale mõnikord pähe?” küsis lapselaps.

„Muidugi panen,” vastas president.

Järgmisel pühapäeval läks president maijooksule. Oli nimelt kombeks, et president võtab igal aastal maijooksust osa. Presidendi osavõtt lisas maijooksule pidulikkust. Mõned inimesed ainult seepärast jooksma tulidki, et saaks koos presidendiga joosta.

Rahvast oli hästi palju. Inimestel olid lapsed kaasas. President oli koos lapselapsega. Kaasas olid ka turvamehed. Turvamehed olid eriti head jooksjad, kuid presidendist liiga kaugele ette nad siiski ei jooksnud. Turvamehed pidid jooksma just presidendi läheduses.

Ajalehtede fotograafid hakkasid neid kohe pildistama. Eriti huvitas fotograafe presidendi müts. Presidendil oli peas siiruviiruline hästi mitmevärviline ja liiga väike sopiline heegeldatud müts. Seda mütsi jäid muuseas kõik vaatama.

Järgmisel päeval polnud ajalehtedes, raadios, televisioonis ja internetis juttu millestki muust kui ainult presidendi mütsist. Igal pool olid ära toodud mütsiasjatundjate arvamused mütsi kohta. Kõik asjatundjad peale üheainsa leidsid üksmeelselt, et müts on kohutav ja et presidendi peas on see täielik katastroof ja et kõik välismaa inimesed hakkavad nüüd meie riigi üle naerma. See asjatundja, kes mütsi kohta midagi pahasti ei öelnud, hakkas hoopis samasuguseid mütse heegeldama ja oma poes müüma. Soppe oli muuseas väga raske teha.

Triibulised heegeldatud mütsid läksid pärast maijooksu väga moodi. Isegi suvel sooja ilmaga kandsid kõik väikseid heegeldatud sopilisi mütse. Eriti meeldisid mütseid välismaa turistidele, kes ostsid mütse kingituseks koju kaasa. Selliseid mütse ei olnud ju kuskilt mujalt saada.

Joonistanud Piret Raud

Tiia Selli

PÕRSATÜDRUKU IGATSUS

Väike roosa porsatüdruk igatses endale valget kleiti.

„Sul on kapis mitu ilusat kleiti. Milleks sulle veel üks kleit, tütreke!?” imestas ema. „Ja veel valge! Sa määrid selle ju kohe ära!”

„Ei määri,” lubas väike porsas.

„Määrid küll,” oli ema kindel. „Valget kleiti saab endale lubada ainult suur porsas, kes oskab oma riideid hoida.”

„Mina tahangi olla suur porsas!” ruigas pisike.

„Sa ei ole veel suur. Aga küll sa varsti kasvad suureks porsaks,” lohutas ema. „Siis ostad ise endale nii palju valgeid kleite kui tahad.”

„Aga ma tahan praegu kohe!” virises porsatüdruk.

Lõpuks sai emal sellest mangumisest villand ja ta läks aeda maad sonkima. See on närvide rahustamiseks kõige parem rohi.

Aga järgmisel päeval jätkas väike porsas

mangumist. Ja ülejärmisel päeval ... Ja üleülejärgmisel ... Ja üleüleülejärgmisel ...

Põrsaisal sai viimaks mõõt täis.

„Mis sa ometi kiusad last!” ütles ta emale. Laupäevahommikul võttis ta tütrekese sõrakõrvale ja läks temaga kleidipoodi.

Oi, kui palju oli seal igasuguseid kleite! Täpilisi ja ruudulisi, ühevärvilisi ja triibulisi! Üks ilusam kui teine! Väikesel roosal porsatüdrukul läks lausa silme eest kirjuks. Aga kõige ilusam oli üks valge kleit, millel olid pitsidega kaunistused peal.

Peagi kõndiski porsatüdruk koos issiga kodu poole, uhiuus valge kleit seljas. Küll oli tal uhke tunne! Isegi emale meeldis tütrekese kleit väga. Kõik olid õnnelikud ja rahul.

Siis küsis porsatüdruk: „Kas ma tohin sõpradele oma uut kleiti näitama minna?”

„Jah, kullake!” vastas ema. „Ainult vaata, et sa ennast ära ei määri!”

„Ei määri!” hüüdis väike porsas ja juba ta oligi läinud.

Kui porsatüdruk paari tunni pärast koju tagasi jõudis, ei olnud tema uuel kleidil näha enam ühtegi valget kohta. Ema lõi ehmunult kahte sõrge kokku ja hüüdis:

„Nüüd sa oled küll must nagu üks suur porsas!”

Väike porsatüdruk vaatas oma mudase kärsga emale armsasti otsa ja ütles rõõmsalt:

„Jah, emme, kohe, kui ma panin selga valge kleidi, saigi minust SUUR PÕRSAS!”

Wimberg

LEHM PAKSUS METSAS

Sattus kord lehm paksu metsa ja eksis ära. Kohe täitsa ära, nii et ei osanud üldse tagasi minna. Kõndis siis ja kõndis. Lõpuks tuli talle vastu karu.

„Ma ei usu oma silmi!” hüüdis ta. „Lehm keset metsa!”

Karu kutsus ruttu teised loomad kokku, et arutada, mis lehmaga peale hakata. Tuligi hästi palju loomi, peaaegu kogu metsarahvas saabus kohale. Hakati pead murdma. Osad pakkusid, et lehma peaks ikka metsast välja juhatama, teised leidsid, et ei tasu – vahest annab midagi targemat teha.

Sel moel arutades läks kõigil kõht jube tühjaks. Kõigil läks kõht jah jube tühjaks ja öökull, kõige targem loomade seas, ütles:

„Kuna meil on lehm, ei pea me tühja kõhtu kannatama...”

Kõik kuulasid, kõrv kikkis.

Öökull jätkas:

„Lehm annab ju piima. Lüpsame ta ära ja joome piimast kõhu täis.”

Nii tehtigi. Kui kõigil oli kõht täis, hakati edasi arutama.

Arutati ja kaaluti. Kaaluti ja peeti nõu. Peeti nõu ja ragistati ajusid. Ragistati ajusid ja pandi päid kokku. Lõpuks läks loomadel suure arutamise peale taas kõht tühjaks. Ja öökull, kõige

targem loomade seas, ütles jälle:

„Kuna meil on lehm, ei pea me tühja kõhtu kannatama...”

Kõik kuulasid, kõrv kikkis.

Öökull jätkas:

„Lehm annab piima ja piimast saab ju suppi. Lüpsame teda veel natuke ja teeme piimast supi.”

Nii tehtigi. Jänes tõi veel porgandit, kapsast, herneid ja kartuleid ka supi sisse. Küll see supp maitses hea! Kõik pugisid kõhu täis.

„Oeh, kui hea supp oli!” kiitis mäger ja silitas oma trummis kõhtu. „Jätame lehma endale metsa.”

„Ei saa,” ütles rähnionu. „Lehm on inimeste oma ja tuleb neile ilusti tagasi viia.”

Otsustati lehm metsast välja juhatada. Karu ja siil asusid lehmale teejuhiks ja saatsid ta metsast välja.

Will Turner (Orlando Bloom) on kahtlemata piraadifilmide kõige õilsam ja vapram tegelane. Ta kaotas oma mereröövlist isa juba väikese lapsena ning nüüd suure mehena soovib ta vana meest needusest päästa. Ametilt on Will tegelikult sepp, ta tunneb hästi nii mõõkade valmistamise kui ka vehklemise kunsti.

Elisabeth Swann (Keira Knightley) on jõuka ja lugupeetud kuberneri tütar, kes ei taha elada igavat rikka naise elu, vaid januneb seikluste järele. Pealegi kuulub tema süda vaprale Willile, ning kus on Will, seal tahab olla ka tema. Elisabeth on väga tugev ning oskab naisterahva kohta ebataavaliselt hästi mõõgelda.

Jack Sparrow (Johnny Depp) on Elisabethi ja Willi sõber, piraadilaeva „Must Pärl” kapten ja lõbus trikitaja, kes oskab võrdselt hästi mõõka käsitseda ja nalja visata.

Kapten Barbossa (Geoffrey Rush) on samuti piraadilaeva kapten. Varem oli ta koos oma meeskonnaga ära neetud, mis tähendas seda, et nad olid määratud elama igavesti. Päeval nägid piraadid igati harilike inimeste moodi välja, ent öösel kuivalges moondusid nad luukeredeks. Needusest vabanenuna sõlmib Barbossa liidu Elisabethi ja Williga, et päästa eelmise filmi lõpus lõksu jäänud Jack.

KARIIBI MERE VINGED PIRAADID

„Kariibi mere piraatide” kolmanda filmi „Maailma lõpus” kinnojõudmist on pikisilmi oodanud nii väikesed kui ka suured poisid. Lõpuks on see siis käes – alates 23. maist saab kinos näha Gore Verbinski järjekordset mereröövlfilmi, mis on täis pööraseid seiklusi ja kohati veidi koledaidki stseene. Mõned neist võivad pisemad lapsed lausa ära hirmutada, mistõttu soovitavad filmi näitajad seda vaatama tulla vaid neil, kel vanust vähemalt 6 aastat. Enne kinnominekut on aga hea meenutada, mis tegelased selles vahvas filmis seikleavad.

Nagu seiklusfilmides kombeks, tuleb headel kangelastel pidevalt kokku puutuda terve rea hirmkurjade tegelastega.

Davy Jones (Bill Nighy) on neist üks õelamaid. Ta on äraneetud piraadilaeva „Lendav Hollandlane” kurikuulus kapten, kelle ainsaks eesmärgiks näib olevat külvata surma ja hävingut ning valitseda kõiki maailma meresid. Davy Jones näeb päris hirmsa vetekolli moodi välja: tal on käte asemel homaari sõrad ja kogu ta nägu katavad kalmaari haarmed, mille vahelt paistavad kaks tigatedat silma.

Bootstrap Bill (Stellan Skarsgård) on Will Turneri isa, kes Willi poisipõlves langes igaveseks äraneetuna vetevalda ja peab seetõttu teenima kurja Davy Jonesi.

Sao Feng (Chow Yun-Fat) on tark ent salakaval hiinlasest piraadikapten, kes asub tegevusse piraadiloo kolmandas filmis.

Lord Cutler Beckett (Tom Hollander) ja **admiral James Norrington** (Jack Davenport) töötavad Ida-India kompanii teenistuses ning nende ülesandeks on piraatluse hävitamine. Nad ei salli ühtegi mereröövli ja kapten Jack Sparrow’ d nad lausa vihkavad.

Nii ongi mereröövliisaaga viimase filmi lahingutes kaalul rohkem kui heade kangelaste elud, siin selgub üldse kõigi vabadust hindavate piraatide tulevik.

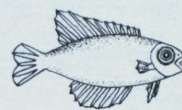
Kariibi mere piraatide filmid on muinasjutt, kuid selle muinasjutu loomisel kasutavad filmitegijad ajalooliselt tõetruusid eeskujusid. Laevad, kahurid ja mõõgad, samuti näitlejate kostüümid

ELISABETH JA BARBOSSA

ja ehted on väga sarnased nendega, mida tarvitati 17. ja 18. sajandil. See oli aeg, mil maailmameredel tõepoolest mereröövli laevad ringi sõitsid. Filmide põhitegevus toimub kahel merel – Kariibi ja Lõuna-Hiina merel, mis on ka ajaloo tuntud kui kõige ohtlikumad piraatidest kubisevad veed. Muidugi on filmis tegutsevad merekoletised, mereelukate peadega mehed, kummituslaev „Lendav Hollandlane”, samuti kõik kangelased välja mõeldud, ent siingi on kasutatud omaaegsete meremeeste seas levinud legende ja uskumusi.

Piret Raud

PIRAADID
POLE ÜLDSE HIRMSAD.
TÕELINE ÕUDUKAS
OLEKS FILM KARIIBI
MERE KALAMEESTEST!

Fotod: MPDE

Meribel Kärg (9 a), Tallinn

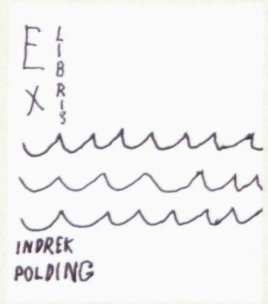
Kaspar Vabamäe (6 a), Lääte lasteaed

EKSLIBRISEVÕISTLUS

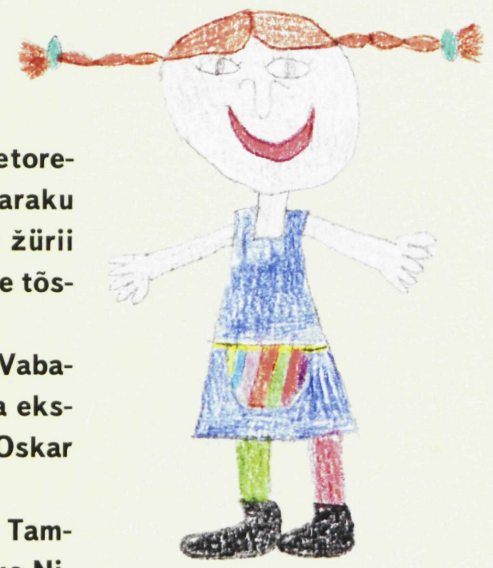
Tähekeese eksliibrisevõistlusele saabus ligi 400 imetoredat raamatuviita, mis kõik vääriskid auhinda. Paraku polnud kõiki premeerida võimalik ja nii otsustas žürii (kunstnikud Anu Kalm, Priit Rea ja Piret Raud) esile tõsta kümne lapse tööd.

Nooremas vanuserühmas sai esikoha Kaspar Vabamäe, teise koha vääriliseks tunnistati Lisette Silla eksliibrised ning kolmanda koha said Meribel Kärg ja Oskar Tuvike. Lisaks anti Reno Vosmile eriauhind.

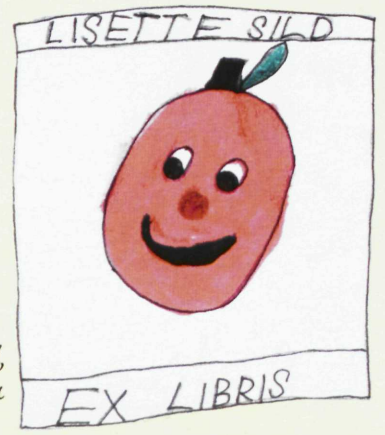
Suurematest lastest osutus võitjaks Reena Tamberg. Teise koha sai Morris Eigi ja kolmas koht läks Nikita Kosolapovile. Ergutusauhinna sai Indrek Polding. Veel anti välja eripreemia kõige vahvemale arvutiga joonistatud eksliibrise autorile, kelleks oli Marit Soomets. Täheke tänab kõiki eksliibrisevõistlusel osalenud lapsi ja õnnitleb võitjaid. Auhinnad saab kätte posti teel.

Indrek Polding, 4. kl, Salme põhikool

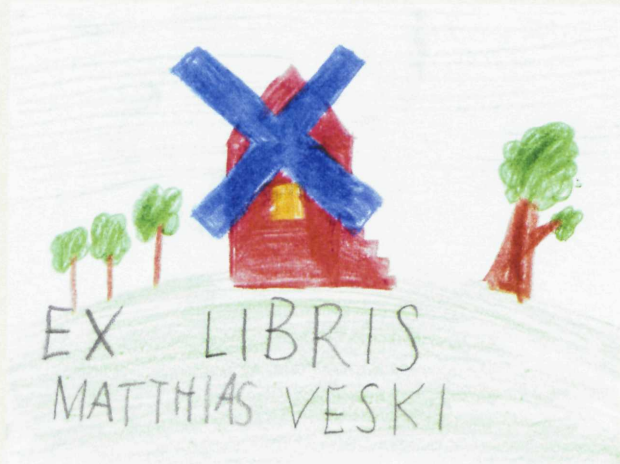

Kirke Katariina Siimso, 1. kl, Viljandi maagümnaasium

Lisette Sild, 1. kl, Pärnu ühisgümnaasium

Matthias Veski, 1. kl, Viimsi keskkool

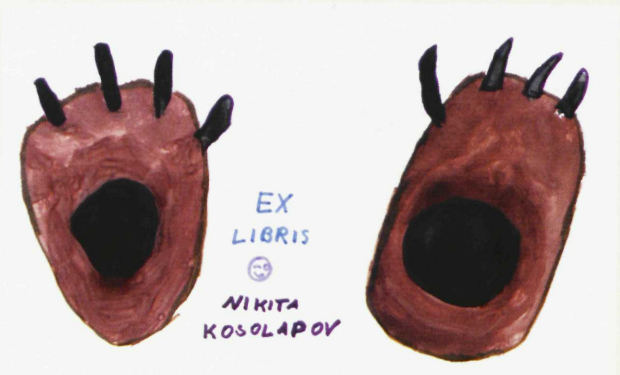
Morris Eigi, 4. kl, Vana-linna hariduskolleeium

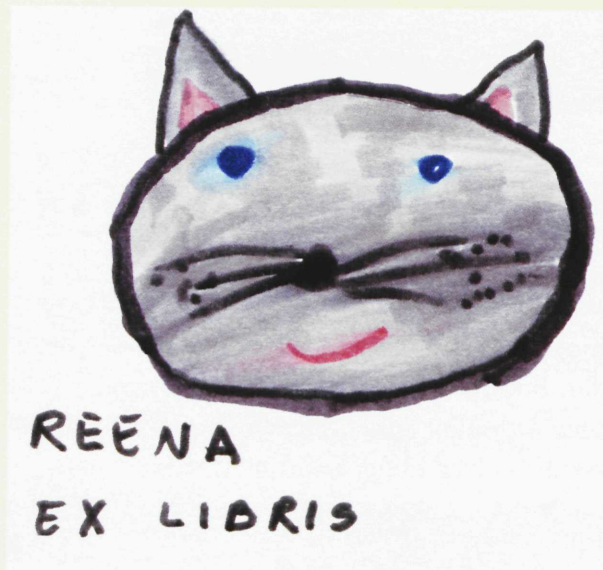
Oskar Tuvi, 2. kl, Luua algkool

Anni Zimmermann, 1. kl, Luua algkool

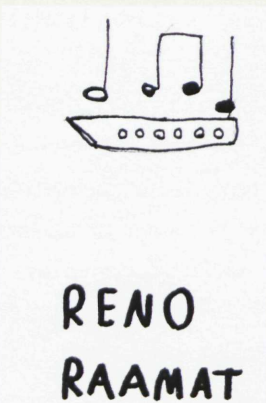
Nikita Kosolapov, 3. kl, Sillamäe Eesti põhikool

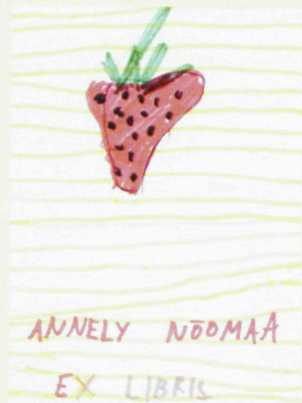
Reena Tamberg, 3. kl, Väike-Maarja gümnaasium

Meri-Liis Aleksejev, 3. kl, Väike-Maarja gümnaasium

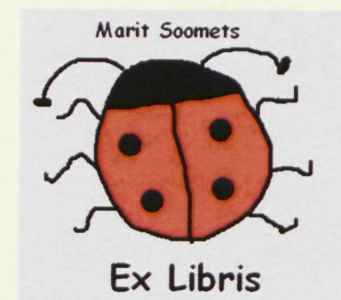
Reno Vosmi (6 a), Lähte Lasteaed

Annely Nõomaa, 1. kl, Viimsi keskkool

Berta Kisand (8 a), Tallinn

Marit Soomets, 5. kl, Lagedi põhikool

Sten Veerpärk, 1. kl, Viimsi keskkool

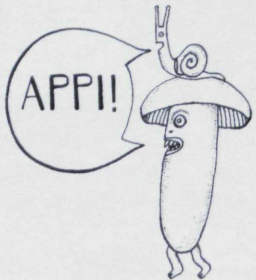
AIAJOOKSIK

VASK-KALDAJOOKSIK

AIAJOOKSIK JA VASK-KALDAJOOKSIK

Jooksiklased on putukate maailmas nagu hundid ja rebased, kes valvavad, et looduses valitseks tasakaal. Olles äärmiselt suured õgardid, hoolitsevad nad selle eest, et taimekahjurid ei haaraks aias, põllul ega metsas ülemvõimu. Seega on nii aiajooksik kui ka üldse kogu hiiglaslik jooksiklaste armee meile heaks liitlaseks ja sõbraks.

Suurte jooksikute mustreid ja värve ei tasuks siiski liiga lähedalt uurida. Kui neid kätte võtta, võivad nad pritsida vastiku haisuga ärritavat vedelikku, mis silma sattudes teeb haiget ja ajab nutma. Seda ei tee nad mitte kurjusest laste vastu, vaid enesekaitseks arvukate vaenlaste eest.

Rohkem kui kahe sentimeetri pikkune aiajooksik on jooksiklaste hulgas hiiglane. Päeval seda peitu pugunud mardikat eriti ei näe, sest ta liigub ringi ja peab jahti öösiti. Sööb tiguid, putukaid, vihmausse, aga ei põlga ära ka seeni, mahavarisenud õunu ja marju. Lennutiibu tal ei ole, neid asendavad pikad,

tugevad ja kiired jalad. Kui sul on õnne, võid aiajooksikut kohata oma aia mõnes varjulises nurgas, pargis või metsas.

Erinevalt aiajooksikust liigub pisike, vähem kui sentimeetri pikkune vask-kaldajooksik ringi päeval. See mardikas kütib tilukesi putukaid põllukraavide, jõgede ja järvede märgadel kallastel. Ka rannikul meeldib talle väga. Tihti ootab teda rikkalik toidulaud pisemate varjuliste metsaloikude ligiduses. Kui need aga ära kuivavad, siis tõuseb vask-kaldajooksik lendu ja otsib endale uue vesise jahimaa.

Suured silmad ja kiired tiivad aitavad tal pääseda vaenlaste käest. Tema tumepronksjaid kattetiibu ehivad ümarikud sinivioletsed silmlaigud ja kandilised tumevioletsed pegegellai-
gud nende vahel. Silmadest eespool on jooksikutel pikad lüü-
lised tundlad, millega nad nagu tõeliste antennidega võtavad
ümbritsevast maailmast vastu ohusignaale ning saakloomade
lõhnu. Lõhnade abil võivad jooksikud igasugusel maastikul ja
isegi tihedas rohus ka omavahel sidet pidada.

Enno Merivee

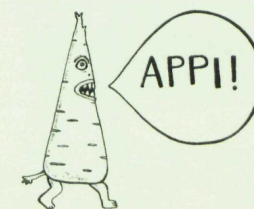

PORGANDIKEE

13. mail on emadepäev. Sel puhul võid oma emale kinkida porganditükkidest meisterdatud kaelakee. Sellise kee valmistamiseks läheb vaja porgandeid ja nõöri. Tee porgandikee valmis paar päeva varem kui kinkimine plaanis, sest see peab saama aega kuivada.

- Võta mõned toored porgandid ja pese puhtaks.
- Lõika porgandid viiludeks. Osa viiludest lõika pooleks. Kui sul veel endal noaga toimetada ei lubata, siis palu mõnel suuremal inimesel end aidata.
- Aja nõelaga nõör läbi porgandiviilude ja riputa kuivama.
- Paari päeva pärast vaata, mis välja tuli. Porganditükid on kuivanud hoopis teistsugusteks, kui nad alguses olid. Seibikulistest viiludest on saanud rosetid ja seibipoolikud on muutunud seenetaolisteks. Palju väiksemad on nad nüüd ka.
- Seo nõöriotsad omavahel kinni ja kee ongi valmis.

Õpetaja palub tunnis lastel nimetada inimese neljajalgseid sõpru.

„Koer,” ütleb Kusti.

„Kass,” ütleb Mari.

„Voodi!” hõikab Juku.

Ema küsib Jukult:

„Miks sa selle raha ära sõid, mis ma sulle andsin?”

„Ise sa ütlesid, et see on mu söögiraha.”

„Kuidas sul koolis läks?” küsib ema Jukult.

„Pole viga, sain kümne!”

„Aga kuidas? Tänapäeval ei panda ju koolis enam kümneid,” on ema imestunud.

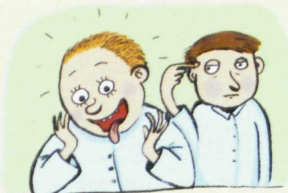
„Ma sain viis kahte,” selgitab Juku. „Ja see teeb kokku kümme!”

Juku vanemad tulevad teatrist balletietenduselt.

„No kuidas oli?” uurib Juku emalt.

„Mulle päris meeldis, aga isa jäi kohe alguses magama,” kurdab ema. „Ja tead, kui viisakad inimesed need näitlejad on – nad käisid terve etenduse ajal kikivarvul ega rääkinud sõnagi, et mitte isa äratada.”

Kaks hullu söövad apelsine.

„Kas sa oma apelsini enne söömist ära ei koorigi?” küsib üks hull teiselt.

„Milleks?” ühmab teine. „Ma tean niigi, mis seal sees on.”

Kust on hamster pärit?

Hamsterdamist.

Mis on väiksem kui sipelga söök?

Sipelga suu.

Mida teevad elevantid öhtuti?

Vaatavad televiisorit.

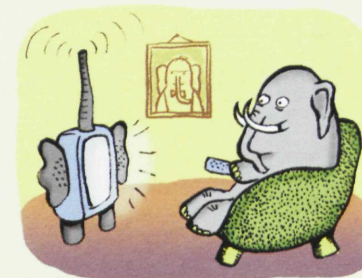
„Minu naine valmistab mulle söögiks vaid kiilaspäid,” räägib üks inimsööja teisele. „Ja õige ka. Juba mu kadunud vanaema ütles, et juuksekarvad söögi sees ei kõlba kuhugi.”

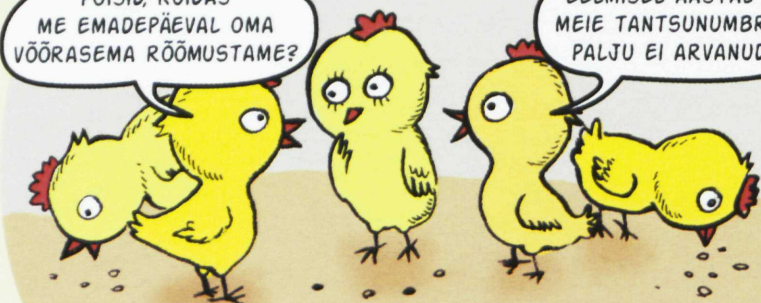
Ema imestab:

„Juku, mida sa küll tegid, et su käed nii mustad on?”

„Ma pesin nägu.”

POISID, KUIDAS ME EMADEPÄEVAL OMA VÕORASEMA RÕOMUSTAME?

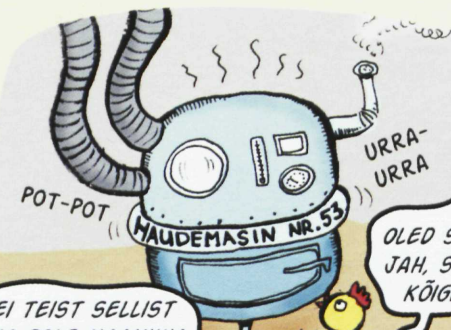
TIBUDE TURVAKODUS...

EELMISEL AASTAL TA MEIE TANTSUNUMBRIST PALJU EI ARVANUD...

TEAN! LAULAME TALLE KOOS!

JAH, ÜKS TORE ÜHISLAUL SOOJENDAB KA KÕIGE KÜLMEMAT SÜDANT!

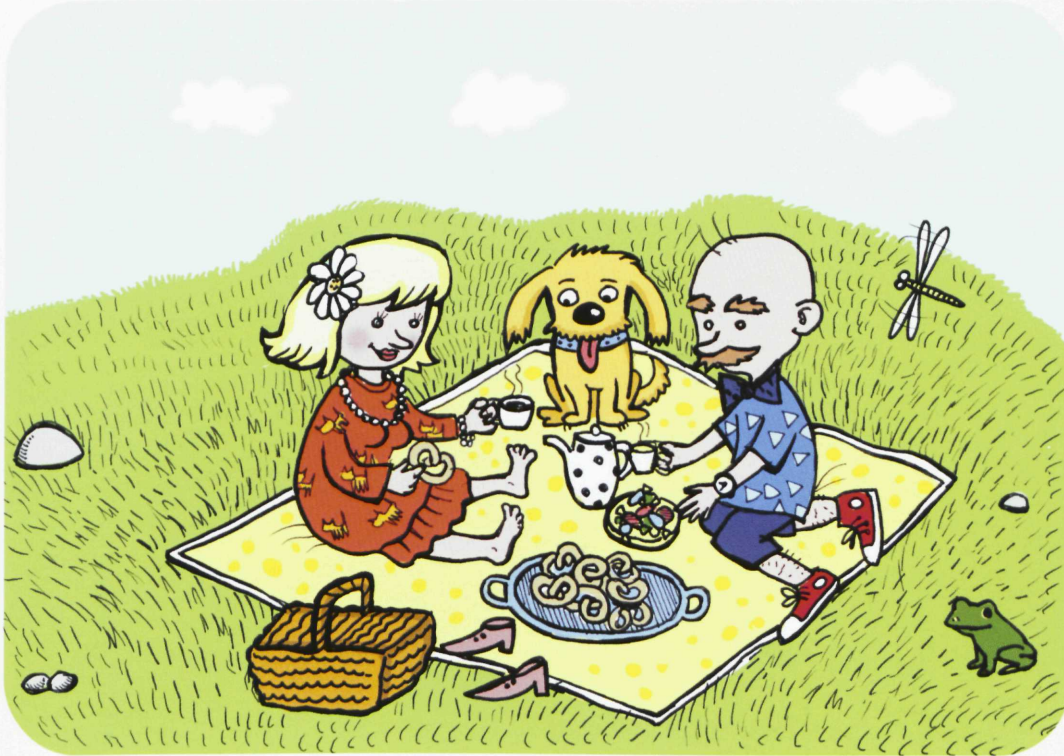

EI TEIST SELLIST EMA POLE MAAMUNA PEAL...

OLED SUURIM, JAH, SOOJEM KÕIGIST!...

Perekond peab piknikku. Mitu k- tähega algavat sõna sa siit leiad?

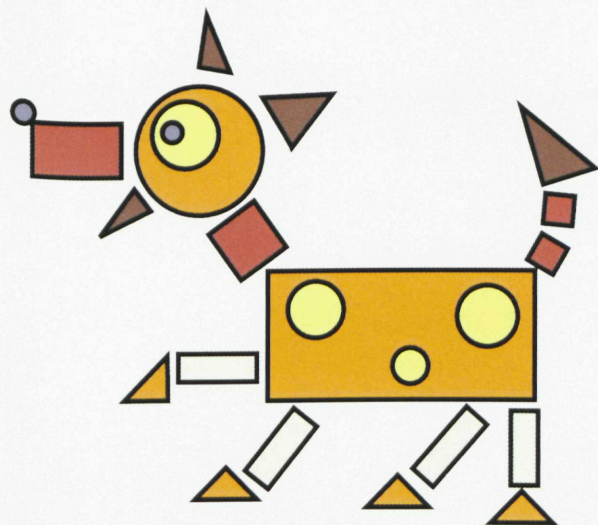
Lahenda kärgristsõna. Vastuseks saad teada, mida mesilased kasutavad oma taru-seinte kindlustamiseks ja tihendamiseks.

Lego auhinnad võitsid: Allan Vallimäe Varblast, Anton Laidmets Tartust, Joonatan Kivi Viimsist ja Teodor Tõks Vokalt. Palju õnne!

1 2 3 4 5 6 7 8

Joonistanud Elina Sildre

Mitu ringi sa siit leiad?
Mitu ristkülikut?
Mitu ruutu ja mitu kolmnurka?

Tähekesse toimetus ootab vastuseid 20. maiks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja meisterdamiskomplekt!

APRILLIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON TRIINU LÄST TALLINNAST. PALJU ÕNNE!

BIONICLE®

BARRAKKI

Sügaval ookeanis elavad kuus
halastamatut süvamere koolist. Nad
valitsevad seal, kus kehlib peegel-see-
ise või sünd süüaksel. Tere tulemast
pimedusemaailma, Tere tulemast
Barraki valdustesse!

OSALE JA VÕIDA UUED BARRAKIDI!

Millises keskkonnas barrakid elavad?

Õige vastus tähistab ristiga

Mägedes

Ookeanis

Linnas

Nimi _____

Address _____

LEGO

HIND 15 KROONI

